

திராவிட நாகரிகத்தின் தொன்மையும் முன்மையும்

பேரா. முனைவர் **ப. காளிமுத்து** எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனம்
(நீகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்)

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

உலகின் தொன்மை வாய்ந்த நாகரிகங்களாக இதுவரை எகிப்திய - சுமேரிய நாகரிகங்களே கருதப்பட்டு வந்தன. சிந்துவெளி நாகரிகம் கண்டறியப்பட்ட பின்னர், இந்த நாகரிகங்களுக்கிடையே நிலவியிருந்த வணிக உறவுகளும் பிறவும் வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. சிந்துவெளி நாகரிகம், திராவிட நாகரிகம் என்பதைத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் உறுதிப்படுத்தினர்.

சிந்துவெளி நாகரிகம், ஆரியர்களால் அழிக்கப்பட்ட வரலாற்றை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. மேலும், தமிழ்நாட்டில் ஆதிச்ச நல்லூர், அரிக்கமேடு, வைகைக் கரையான கீழடி முதலான இடங்களில் நடைபெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள், சிந்துவெளி நாகரிகத்தோடு தென்னாட்டு நாகரிகம் கொண்டிருந்த ஒப்புமையான, ஒற்றுமையும் ஆய்வாளர்களைப் பெரும் வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளன.

இவை ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மையுடையன. இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுதும் திராவிட நாகரிகம் பரந்து விரிந்து ஆட்சி செலுத்தியது. காசுமீர் முதல் குமரி முனை வரை, திராவிடர்களின் நாகரிகம் வேரூன்றிச்

சிறப்புக்குரியதாகத் திகழ்ந்தது. திராவிடர் பேசிய மொழி தமிழாகும். சோழர்களின் தலைநகராக விளங்கிய பூம்புகார் நாகரிகம், பன்னீராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பதை இப்போது ஆழ்கடல் ஆய்வு மெய்ப்பித்திருக்கிறது. இத்தகு சூழ்நிலையில், திராவிட நாகரிகமே உலகின் தொன்மை சான்ற நாகரிகம் என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

உயிரினங்களின் படிமுறை வளர்ச்சியில் கடைசியாக வந்தவன் மனிதன்; ஆனால், தனது அறிவைப் பயன்படுத்திச் சிந்திக்கத் தொடங்கிய முதல்வன் மனிதன்தான். இந்தச் சிந்தனை வளர்ந்து மனிதர்கள் ஊராக ஒன்றுகூடி, நாகரிக வளர்ச்சி பெற்று நகரங்களை உண்டாக்கி வாழ்ந்த காலம் எது? நாகரிகங்கள் எவ்விடத்தில் தோன்றிச் செழித்து வளர்ந்தன என்பதை அறிஞர்கள் இன்றுவரை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சுமேரிய நாகரிகம்:

உலக நாகரிகங்களின் தோற்றத்தையும் தொன்மையையும் ஆராய்ந்த தொல்லியல் வரலாற்றாசிரியர்கள் 'டைகிரிஸ் - யூபிரிடீஸ்' ஆற்றங்கரைகளில் அரும்பிய 'மெசபடோமிய - சுமேரிய' நாகரிகமே உலகின் முதல் நாகரிகங்கள்

என்றும் அது C - 3400 B.C. ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்றும் கருதினர்.¹

இரண்டு ஆறுகளுக்கு இடைப்பட்ட வளமான சமவெளிப் பகுதியாதலின் கிரேக்கர்கள் இதனை ‘மெசபடோமியா’ என்று அழைத்தனர். இந்தச் சமவெளி வியப்புக்குரிய ஒரு நிலப்பகுதியாக விளங்கியது. உலகின் தொன்மை வாய்ந்த நாகரிகத்தை உருவாக்கிய வலிமை வாய்ந்த மக்களின் தொட்டிலாக இந்த நிலப்பகுதி நிகழ்ந்தது.²

1920களில் ‘மொகஞ்சதாரோ, அரப்பா, சங்குதாரோ’ முதலான இடங்களில் அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அகழாய்வில் கிடைத்த பொருள்கள் ரேடியோ கார்பன் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. மொகஞ்சதாரோ - அரப்பா புதைபொருள் அகழாய்வில் கிடைத்த பழம்பொருள்கள் பல சுமேரியாவில் கிடைத்த பழம்பொருள்களை ஒத்திருந்தன. இந்நகரங்களின் காலம் ஏறக்குறைய கி.மு.3500 என ஆய்வாளர்கள் முடிவு செய்தனர்.³ மைசூரில் ‘சிறறால்ட்ரக்’ எனும் இடத்திலும் மொகஞ்சதாரோவை ஒத்த பழைய நகரம் ஒன்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் காலம் கி.மு.40 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கருதப்படுகின்றது.

சிந்துவெளி நாகரிகம்:

‘சிந்து’ என்பது இந்தியாவின் வடமேற்கிலுள்ள ஓர் ஆறு. இவ் ஆற்றினை ஒட்டிய சமவெளிப்பகுதிகளில் இருந்த நகரங்கள்தாம் மொகஞ்சதாரோ, அரப்பா முதலானவை. ஆதலின் தொல்பழங்காலத்தில் இங்கு வளமோடு திகழ்ந்த நாகரிகத்தைச் ‘சிந்து சமவெளி நாகரிகம்’ என வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். 1922 ஆம் ஆண்டு மொகஞ்சதாரோ அகழாய்வை முன்னின்று நடத்திய வங்கப் பேராசிரியர் ஆர்.டி.பானர்ஜி, ‘சிந்து சமவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம்’ என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்.⁴ தொல்பழங்கால வரலாற்றாய்வியல் துறை போகிய டாக்டர் பிராங்போர்ட் போன்றோர், ‘சிந்து சமவெளி நாகரிகமே பழைய நாகரிகங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை என்றும், அது திராவிட நாகரிகம்’ என்றும் தயக்கமின்றித் தம் கருத்துகளை வெளியிட்டனர்.⁵

உலகம் சுற்றிய தமிழரான தனிநாயக அடிகளார், சிந்து சமவெளித் திராவிடர் நாகரிகம் 5000

ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்று கருதுகிறார். “அய்க்கிய அமெரிக்கா இக்கால நாடு; அதன் இடங்களோ, பொருள்களோ அயம்பது அல்லது நூறு ஆண்டுகளே பழைமையுடையன. ஆயினும் அவை அமெரிக்கருக்குக் கழிபேருவகையூட்டும் பெரும் பழமைப் பொருள்களாகத் தோன்றுகின்றன. இத்தகைய மனப்பான்மை மிகுந்து காணும் நாட்டிலே நானூறு அய்நூறு ஆண்டுகள் அல்ல, நாலாயிரம் அய்யாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னமே நிலவியிருந்த தென நிலைநாட்டப்பட்டுள்ள நமது சிந்துவெளி நாகரிகத்தைப் பற்றியும், நாம் இன்று பொன்னே போலப் போற்றும் தொன்னூலான தொல்காப்பியத்தைப் பற்றியும் சங்க இலக்கியங்களைப் பற்றியும் நான் கூறிய பொழுது அங்குள்ளோர் அடைந்த வியப்பினை நான் என்னென்று உரைப்பேன்!” என்கிறார் அடிகளார் (தமிழ்த்துது : ப.26; 1962)

ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த காலத்தில் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதிலும் திராவிட இனத்து மக்களே வாழ்ந்து வந்தனர் என்று ஆக்சுஃபோர்டு பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் பர்ரோ (Burrow) கருதுகின்றார். ஆரியமொழியை நன்கு ஆய்ந்து ‘ரிக்’ வேதத்தில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட திராவிட மொழிச் சொற்கள் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதாக பர்ரோ கூறுகிறார். சிந்து வெளி எழுத்துகளை ஆராய்ந்த தொல்லியல் அறிஞர் அய்ராவதம் மகாதேவன், ‘சிந்து வெளி மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு’ இருப்பதை உறுதி செய்கிறார்.⁶

மேலும் தென்னிந்தியாவில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெருங்கற்புதைவுகளில் கிடைத்துள்ள பாளை ஓடுகளின் மேல் வரையப்பட்டுள்ள கீற்றோவியங்களும் சிந்துவெளி ஓடுகளின் மேல் வரையப்பட்டுள்ள கீற்றோவியங்களும் ஒரேவிதமாகக் காணப்படுகின்றன என்கிறார் அய். மகாதேவன். மேலும் தம் பெயர்களுக்கு முன்னொட்டாக தாம் பிறந்த ஊரின் பெயரை இணைத்துக் கொள்ளும் மரபு, சிந்துவெளி மக்களுக்கும் சங்ககாலத் தமிழ் மக்களுக்கும் பொதுவான மரபாகவே காணப்படுகிறது என்கிறார் அய். மகாதேவன்.⁷ (எ.டு) ஆலங்குடி வங்கனார், மாங்குடி மருதனார், அய்யூர் முடவனார், கூடலூர்கிழார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், மதுரைக்குமரனார், செல்லூர்க்

கொற்றனார், மதுரை மருதனிளநாகனார், குடவாயிற் கீரத்தனார், வேம்பத்தூர் கண்ணன் கூத்தனார், அள்ளூர் நன்முல்லையார், ஆலந்தூர்கிழார், கோவூர் கிழார்...)

வடபுலத்தில் அசுரர் என்றும், நாகர் என்றும் தென்னிந்தியாவில் திராவிடர் என்றும் அழைக்கப்படுவோர் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒரே இனத்திற்கு இடப்பட்ட வெவ்வேறு பெயர்கள் இவை. ஆரியர் வருகைக்கு முன்பு குமரி முனையிலிருந்து காஷ்மீர் வரையில் இந்தியா முழுவதிலும் தமிழ்மொழியே பேசப்பட்டு வந்தது; மக்களின் வழக்குமொழி தமிழாகவே இருந்தது எனும் டாக்டர் அம்பேத்கரின் கருத்தும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.⁸

ஆரியர் வருகைக்குமுன் வடநாடு முழுமையும் திராவிடர்களே வாழ்ந்தார்கள். இன்றும் பலுச்சிஸ்தானத்தில் பேசப்படுகின்ற ‘பிராக்ய’ மொழி, திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என்பது மொழியியலார் முடிபாகும். ஆதலின் சிந்துவெளி மக்கள் திராவிடரே என்பது தெளிவாகும். மேலும் ஈராஸ் பாதிரியார் ஒலிமுறையாக வாசித்த பழைய சிந்துவெளி எழுத்துகளில் ஒலிமுறையான உச்சரிப்புகளில் பெரும்பாலானவை தமிழ்ச்சொற்களாக உள்ளன எனும் கருத்தும்⁹ கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

ஆரியர் செய்த அழிவு வேலைகள்:

ஏறக்குறைய அய்ந்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதிலும் நிறைந்து வாழ்ந்த திராவிட மக்களின் நாகரிகச் செழிப்பையும் நகர அமைப்புகளின் வளப்பையும் அவற்றின் கட்டமைப்புத் திறன்களையும் அணைக்கட்டுகளையும் கழிவுநீர்க் கால்வாய்களையும் இன்ன பிறவற்றையும் சிந்து சமவெளி - மொகஞ்சதாரோ-அரப்பா சங்குதாரோ அகழாய்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அகழாய்வில் கிடைத்த அரும் பொருள்களில் காணப்படும் கலையழகும் மதிநுட்பமும் ஆய்வாளர்களை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. மெசபடோமிய - சுமேரிய மக்களோடு சிந்துவெளித் திராவிடர்கள் கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பினையும் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றனர்.¹⁰

நாடோடிகளாக ஆடுமாடுகளை ஓட்டிக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி வந்த ஆரியர்கள், கைபர் - போலன் கணவாய் வழியாக இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த போது சிந்து சமவெளித் திராவிட மக்களின் நாகரிகம் அவர்களை மருட்சி அடையச் செய்திருக்க வேண்டும். ஆரிய நாகரிகம் நாட்டுப்புறத்தோடு ஒன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஆனால், சிந்துவெளி மக்கள் பெரிய பெரிய நகரங்களை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்துவந்தவர்கள். அவர்களுடைய நாகரிகம் நகர்ப்புறத்து நாகரிகமாகும். மொகஞ்சதாரோ முழுவதும் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டதொரு நகரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. அதன் அழகிய தெருக்கள் யாவும் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கடல்போல் விரிந்தோடிய சிந்துநதிக்கு கரையின்மேல் அந்நகரம் அமைந்திருந்தது. நாட்டுப் புறங்களில், சிற்றூர்களில் நிலையற்ற வாழ்வினராய், நாடோடிகளாய் அலைந்து வாழ்ந்து வந்த ஆரியரின் பொலிவற்ற நாகரிகத்துக்கும், திகைப்பூட்டும் வாழ்க்கை வசதிகள் பலவும் வாய்க்கப்பெற்ற, மிகப் பெரும் நகரங்களில் வாழ்ந்து வந்த சிந்துவெளி மக்கள் வளர்த்திருந்த நாகரிகத்துக்கும் இடையே எவ்வளவு வேறுபாடு என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் வியப்புறுகின்றனர்.¹¹

சிந்துவெளி நாகரிகம், வேத ஆரிய நாகரிகத்துடன் முற்றிலும் தொடர்பில்லாதது; அது வேத நாகரிகத்துக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இரண்டு நகரங்களும் இயற்கையாய் அழிந்தவையாகத் தோன்றவில்லை. கி.மு. 2500 க்குப் பின், அவை திடீரென அழிவுற்றதற்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. ‘ரிக்’ வேத ஆரியர் படையெடுப்பாலேயே அவை அழிந்திருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.¹²

சிந்துவெளி மக்களின் வளமான வாழ்வும் செல்வமும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. ஆண்களும், பெண்களும் குழந்தைகளும் வன்முறையால் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களின் எலும்புக் கூடுகள் தெருக்களிலும் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் கிணற்றுப் புகளிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. துயரம்படிந்த இந்தத் துன்பியல் வரலாறு இன்று மறைக்கப்பட்ட ஒன்றாகிவிட்டது.¹³ ஆதலின் சிந்துவெளித் திராவிட நாகரிகம் திட்டமிட்டே வன்முறை வழியால் அழிக்கப்பட்டு விட்டது என்னும் உண்மை உறுதியாகின்றது.

திராவிடர் கட்டிய அணைகள் ஆரியர்களுக்குப் பெரும் தடைகளாக இருந்தன. அணைகளையும் பிற கட்டமைப்புகளையும் உடைத்துத் தகர்த்தாலன்றி, தாங்கள் முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதை உணர்ந்த ஆரியர்கள் அவற்றை இடித்துத் தரைமட்டம் ஆக்கினார்கள்.¹⁴ இது குறித்து மார்க்சியச் சிந்தனையாளரான ஈ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாத் எழுதிய ‘இந்திய வரலாறு - ஒரு மார்க்சியக் கண்ணோட்டம்’ (தமிழில் பி.ஆர். பரமேசுவரன்) என்னும் நூலில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“விலங்கினத்தை வளர்ப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆரியர்களின் வாழ்க்கைக்குச் சிந்துசமவெளி மக்கள் கட்டி உருவாக்கியிருந்த அணைகள் தடையாக இருந்தன. அணைகளை உடைத்து ஆறுகளை அவற்றின் போக்கில் விட்டால் மாத்திரமே ஆரியர்களுக்குத் தங்களுடைய வளர்ப்பு விலங்குகளுடன் ஓரிடத்திலிருந்து வேறொர் இடதிற்குச் செல்லமுடியும். அதனால் ஆரியர்களின் போர் முயற்சிகளில் முதன்மையானது நதிகளைச் சுதந்திரமாக்குவதாக இருந்தது. அவர்களுடைய வீரத் தலைவனான இந்திரன், விருத்திரனைக் கொன்றான் என்ற ரீக் வேதக் கதையின் வரலாற்று ரீதியான உள்ளடக்கம் சிந்து நதியின் மீது கட்டியிருந்த அணைகளை உடைத்தது பற்றியதாகும் என்று சில ஆய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். அணைகளை உடைப்பதென்ற இந்த நாசவேலையின் மூலம், ஆரியர்கள் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் அடிப்படையையே தகர்த்து விட்டார்கள். சிந்து சமவெளி நாகரிகங்களைத் தீக்கிரையாக்கியதைவிடக் கொடுமையான ஒரு நாசவேலையாக இருந்தது இது. இத்துடன் சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அழிவு முழுமையாயிற்று.”¹⁵ என்கிறார் இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மூத்த தலைவர் ஈ.எம். எஸ். நம்பூதிரிபாத்.

ஆரியர்கள் அழிவு வேலை செய்யும் இயல்பினர் என்பதற்கும், வந்தேறிகளான அவர்கள் (ஆரியர்கள்) இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் தொல்குடி மக்களை - இந்தமண்ணின் மைந்தரை ‘அடிமைகள்’ (தஸ்யூக்கள்) என்றும், ‘அரக்கர்கள்’ என்றும், ‘அசுரர்கள்’ என்றும், ‘கருப்பர்கள்’ என்றும், ‘கொள்ளைக்காரர்கள்’ என்றும் பலவாறாக இழித்தும் பழித்தும் அழைத்தனர் என்பதற்கு அவர்களின் வேத நூல்களிலேயே ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன.¹⁶ அவர்கள் அழிவு

வேலை செய்யும் இயல்பினர் என்பதையும் வேத நூல் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்திரன், நெருப்பு, (அக்கினி), சூரியன் முதலான தேவர்களைப் போற்றிப் பாடுகின்ற பாடல்களாக ஆரியரின் ‘ரிக்’ வேதம் அமைந்துள்ளது. எதிரிகளை அழிப்பதும் அவர்களுடைய செல்வங்களைக் கொள்ளையடிப்பதுமே இதன் மய்யப் பொருளாக உள்ளது. முதன்முதலில் திராவிடர்களைத் (தாசர்களைத்) தாக்கிய ஆரியத் தலைவன் ‘இந்திரன்’ எனப்படுகிறான். ஆதலின் ஆரியர்கள் அவனைப் போற்றிப் பாடுகிறார்கள். ‘விருத்திரன்’ என்பவன் தாசர்களின் தலைவன் ஆரியர்களை எதிர்த்த முதல் மன்னன்.

இந்திரன், மலைக் கோட்டையில் இருந்த ‘அகி’ என்பவனைக் கொன்று அவனால் பாதுகாக்கப்பட்ட அணையை உடைத்தான்; விருத்திரனைக் கொன்றான். விருத்திரன் தன் வலிமையால் கட்டியிருந்த அணையின் அடிப்பகுதியில் ‘அகி’ சாய்க்கப்பட்டுக் கிடந்தான். உடைக்கப்பட்ட அணையின் வெள்ளமானது விருத்திரன் உடலை இழுத்துச் சென்றது. தாசர்கள் (திராவிடர்கள்) அணைக்கட்டுகளைத் தங்கள் மனைவியரைக் காப்பது போல் காத்துவந்தார்கள். (ரிக்வேதம் - 370-380)

இந்திரன், எதிரிகளைக் கொன்று அவர்களுடைய கோட்டைகளை இடித்தான். (ரிக். 395-396). தாசர்கள் மலையில் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த அளவற்ற செல்வங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவந்தான் இந்திரன். (ரிக்-603)

“இந்திரனே! சோமரசத்தால் போதை ஏறி நீ விருத்திரனைக் கொன்றாய்; கற்களைக் கொண்டு அவன் கட்டியிருந்த தடைகளை (அணைகளை) உடைத்து நீரை விடுதலை செய்தாய்” (ரிக் - 665)

“இந்திரனே! பூமியிலிருக்கும் தாசர்களையெல்லாம் நீ கொன்றொழித்தாய், அவர்தம் நிலங்களையெல்லாம் வெள்ளை நிற நண்பர்களோடு (ஆரியர்களோடு) பங்கிட்டுக் கொண்டாய்” (ரிக்-1106)

“இந்திரன், வேள்வியை வெறுக்கும் தாசர்களை, ஆரியர்களின் நன்மைக்காகத் தண்டித்தான்,

அசுரனின் கருநிறத் தோலை உரித்தான்; தாசர்களைச் சாம்பலாக்கினான்.” (ரிக்க-1463)

“இந்திரனைப் போற்றாத அரக்கிகளை (தாசப் பெண்களை) ஒழித்துக் கட்டினான்; சென்ற இடமெல்லாம் அரக்கிகள் கொல்லப்பட்டார்கள்; அவர்கள் ஆழமான குழிகளில் தள்ளப்பட்டார்கள். இந்திரனே! அவர்களின் தலைகளைக் கற்களால் உடைத்து நசுக்கவும்; அவற்றை உன் கால்களாலும் மிதித்து நசுக்கு.” (ரிக்க - 1479-1480)¹⁷

இவ்வாறு, ‘தாசர்களுடைய கோட்டைகளை உடைத்து நொறுக்கு; நகரங்களை நெருப்பிட்டுக் கொளுத்து; அணைகளை உடைத்தெறி; தாசர்களின் பெண்களைக் கொன்று குவி; எங்களுக்கு நிறைந்த செல்வங்களைக் கொடு; நல்ல மேய்ச்சல் நிலங்களைக் கொடு; தாசர் இனத்தைப் பூண்டோடு ஒழித்துக் கட்டு’ என்னும் கருத்துகளே வேதத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளமையால் ஆரியர்கள் அழிவு வேலைக்காரர்கள் என்பது தெளிவாகும். இவர்களால் சிந்து சமவெளி திராவிடர் நாகரிகம் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. மேலும் திராவிடர் நாகரிகத்தை, ‘அது ஆரியர் நாகரிகம்’ என நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதிக்குள் ஆரியர்கள் நுழைந்த பின்னர் சிந்து சமவெளி நாகரிகம் முற்றிலுமாக அழிந்துவிட்டது என வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.¹⁸ இந்திய மக்களின் நாகரிகம் என்பது திராவிட மக்களின் நாகரிகமே எனும் உண்மையை வரலாற்றாசிரியர்கள் இன்று நிறுவியுள்ளனர். திராவிட மக்களின் பொற்காலம் இற்றைக்கு ஆறாயிரம் ஆண்டுகளின் முன் உள்ளது; சங்க காலம் திராவிட மக்களின் பொற்காலத்தின் கடைசிக் காலமாக இருந்ததென அறிகின்றோம்.

ஆதிச்ச நல்லூர்:

1927 ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவிலிருந்து வெளியான ‘Modern Review’ என்னும் காலாண்டிதழில், மொகஞ்சதாரோ அகழாய்வை முன்னின்று நடத்திய வங்கப் பேராசிரியர் ஆர்.டி. பானர்ஜி (R.D. Banerji) ‘Dravidian Civilization’ என்னும் தலைப்பில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையில் ‘சிந்து

வெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமே’ என்றும், சிந்து வெளியிலும் பலுச்சிஸ்தானத்திலும் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருள்கள், இந்தியாவின் தென்கோடியிலுள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து (ஆதிச்ச நல்லூரிலிருந்து) அறுந்து போகாத ஒரு சங்கிலித் தொடர்போல் திராவிடர்களின் பண்பாட்டுத் தொடர்பைக் காட்டுவனவாக உள்ளன என்றும் விளக்கமாக எழுதியுள்ளார். ஆதலின் ஆதிச்சநல்லூர் நாகரிகத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரைக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது ஆகும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் ஆதிச்சநல்லூர் அமைந்துள்ளது. 152 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஜாகோர் (Jagore) 1876 ஆம் ஆண்டு ஆதிச்ச நல்லூரில் அகழாய்வை மேற்கொண்டார். பின்னர் 1899 முதல் 1905 ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை தொல்பொருள் ஆய்வகத்தின் கண்காணிப்பாளர் அலெக்சாந்தர் ரியா (Alexander Rea) ஆதிச்ச நல்லூரில் அகழாய்வை மேற்கொண்டு அகழாய்வில் கிடைத்த அரும்பொருள்கள் அனைத்தையும் பட்டியலிட்டுச் சென்னையில் உள்ள தொல்பொருள் அருங்காட்சியகத்தில் பார்வைக்கு வைத்தார். அதற்குப் பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், ஆதிச்ச நல்லூர் அகழாய்வில் கிடைத்த அரும்பொருள்களை ஆய்வு செய்து, ‘சிந்துவெளிப் பண்பாட்டிற்கு மூலப் பண்பாடாகவும் முதன்மைப் பண்பாடாகவும் இரும்பு ஊழியில் அரும்பிய எஃகுப் பண்பாடாகவும் ஆதிச்ச நல்லூர் பண்பாடு மலர்ந்துள்ளது’ என்பதை உறுதிப்பாட்டுடன் தெரிவித்தார்.¹⁹

இந்தியாவில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளில் மிகப் பெரியது ஆதிச்சநல்லூரில் மேற்கொண்ட அகழ்வாராய்ச்சியாகும் என்கிறார் பேராசிரியர் கே.கே.பிள்ளை. மேலும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள புதை பொருள்கள் இங்கு ஏராளமாகக் கிடைத்துள்ளன. மனித எலும்புக் கூடுகள், உரல்கள், மெருகிடப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், இரும்பாலான சில கருவிகள், பொன்னாலும் வெண்கலத்தாலும் செய்யப்பட்ட அணிகலன்கள், பொன்வாய்ப்பூட்டுகள், சிறுவேல்கள்

ஆகியவை அடங்கிய தமிழிகள் ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்துள்ளன என்று ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த தொல்பொருள்களை டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை பட்டியலிடுகிறார்.²⁰

ஆதிச்ச நல்லூரில் கிடைத்த மட்பாண்டங்கள் மெருகிடப்பட்டு நேர்த்தியான முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவை மிகத் தொன்மை சான்றவை அங்கு இருந்திருக்க வேண்டும். மேலும் வெண்கலப் பொருள்களும் பொன் அணிகளும் ஆதிச்ச நல்லூரில் கிடைத்தவற்றைப் போலத் தென்னிந்தியாவில் வேறு எவ்விடத்திலும் கிடைக்கவில்லை. கி.மு. 1200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் சிரியாவிலும் சைப்ரீசிலும் கிடைத்த பொன், வெண்கலப் பொருள்களை இவை ஒத்திருக்கின்றன என்கிறார் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார். ஆதலின் ஆதிச்சநல்லூர் நாகரிகம் கி.மு.1200 ஆக இருக்கலாம் என்று சாஸ்திரியார் கருதுகிறார்.²¹ ஆனால், வங்கப் பேராசிரியர் ஆர்.டி. பானர்ஜியும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதரும் ஆதிச்சநல்லூர் நாகரிகத்தின் காலம் கி.மு. 8000 கி.மு. 10000 வரை இருக்கலாம் என்று பல்வேறு சான்றுகளை எடுத்துக்காட்டிக் கூறுகின்றனர்.²² ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வில் கிடைத்த மண்பானையில் வரையப்பட்டுள்ள கோட்டோவிமும், மொகஞ்சதாரோ-அரப்பா அகழாய்வுகளில் கிடைத்த மண்பானைக் கோட்டோவியங்களும் ஒத்திருப்பதைப் பேராசிரியர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வு தொடங்கிய சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அகழாய்வைப் பற்றிய முழுமையானதொரு ஆய்வறிக்கை இன்றுவரை இந்தியத் தொல்லியல் துறையினராலோ தமிழகத் தொல்லியல் துறையினராலோ வெளியிடப்படவில்லை. கீழடி அகழாய்வு ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்ச்சியும் எழுச்சியும் இப்போது ஆதிச்ச நல்லூரில் மீண்டும் அகழாய்வுப் பணியைத் தொடங்க வைத்துள்ளன. குறைந்தது கி.மு. 6000 அல்லது 7000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஆதிச்சநல்லூர் நாகரிகம், சிந்துவெளி நாகரிகத்தோடு நெருங்கிய உறவுடைய திராவிட நாகரிகம், இன்று வரை கவனிப்பாரின்றி நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பரந்து, விரிந்து புதையுண்டு கிடக்கிறது.

வைகைநதி நாகரிகம்:

2013 ஆம் ஆண்டு மதுரைக்கு அருகில் வைகை ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள தேனூரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தங்கக் கட்டிகளில் ‘கோதை’ என்ற ஒரு பெண்ணின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தங்கக் கட்டிகள் யாவும்கி.மு. முதல் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை என்னும் தொல்பொருள் துறை மதிப்பிட்டுள்ளது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வைகையின் தென்கரையில் உள்ள ‘புலிமான் கோம்பை’ என்ற ஊரில் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியல் துறை ஆய்வாளர்கள் நடுகல் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தனர். அதில் அந்துவன் என்ற வீரனின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் காலம் ஏறக்குறைய கி.மு. 2400 என்று தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்திய அளவில் இதுவரை கண்டறியப்பட்ட நடுகற்களில் இதுவே தொன்மை சான்றது. வைகை ஆறு கடலோடு கலக்கும் இடத்திற்கு அருகில் ‘அழகன்குளம்’ என்னும் ஊர் உள்ளது. தொன்மைக் காலத்தில் இது ஒரு துறைமுக நகரமாக விளங்கியது. தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் துறையினர் இங்கு நடத்திய அகழாய்வில் உடைந்து நொறுங்கிப் போன பாளை ஓடுகளைக் கண்டெடுத்தனர். இந்தப் பாளை ஓட்டின் மீது கீறி வரையப்பட்ட ஒரு கப்பலின் கோட்டோவியம் இருப்பதைக் கண்டறிந்தனர். இதை ஆய்வு செய்த தொல்லியலாளர்கள், இதில் வரையப் பட்டுள்ளது அற்றைக் காலத்து ரோமானியக் கப்பல் என்றும், அது ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்றும் அறிவித்தனர்.

மேற்குறித்த மூன்று செய்திகளையும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் சிறந்த ஆய்வாளருமான ச. வெங்கடேசன் தமது நூலில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.²³

அரிக்கமேடு:

புதுச்சேரிக்கு அருகில் அரியாங்குப்பம் என்னும் பகுதியில் செஞ்சி ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது அரிக்கமேடு. 1941இல் தென்னம்பிள்ளை வைக்கக் குழிகள் தோண்டிய பொழுது அவற்றிலிருந்து நாணயங்களும் மட்பாண்டங்களும் கலையழகு வாய்ந்த மணிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இதனை அறிந்த புதுவைப் பேராசிரியர் துப்ரெயில் துரை அவ்விடத்தில் ஆய்வுப் பணியை மேற்கொண்டார். அங்குச் சங்கு மணிகள்

முதலிய பொருள்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலை இருந்ததென்றும் அத்தொழிற்சாலைக்கு அருகில் ஒரு பழம்பெரும் நகரம் புதையுண்டு கிடக்கின்றது என்றும், அத்தொன்னகரத்தின் காலம் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகலாம் என்றும் அறிவித்தார்.

அழகிய மணிகளும் சித்திர வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட பாளை ஓடுகளும் ஓவியம் வரையப்பட்ட உயர்தரக் களிமண் பதுமைகளும், ஒற்றைக் கைப்பிடி, இரட்டைக் கைப்பிடி கொண்ட ஜாடிகளும் அரிக்கமேட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குக் கிடைத்த கண்ணாடி மணிகளையும் பலவகைக் கற்களால் ஆன மணிகளையும் ஆராய்ந்த பிரெஞ்சு அறிஞர் எம். கார்டனெவ் இவற்றின் காலம் கி.மு. அய்ந்தாம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். செங்கல் கட்டடக் கிணறு, களிமண்ணும் சுண்ணாம்பும் பூசப்பட்ட சுவர்கள், கருப்பும் சிவப்பும் கொண்ட மட்பாண்டச் சிதைவுகள், இடிந்த நிலையிலான வீடுகள், கழிவு நீர்க் கால்வாய்கள், என்று பல அமைப்புகளையும் ஆய்வாளர்கள் அரிக்கமேட்டில் கண்டுபிடித்தனர். அரிக்கமேடு இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை. அங்கு அகழாய்வுப் பணிகள் முழுமை பெறும் போது திராவிட நாகரிகத்தின் தொன்மைச் சிறப்பு தெற்றெனப் புலப்படும். அதனால்தான் அறிஞர் மா. இராசமாணிக்கனார் இதனை “மண்ணுள் புதையுண்ட மாநகரம்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.²⁴

கீழடி அகழாய்வு:

மதுரைக்குத் தென்கிழக்கில் 12 கி.மீ. தொலைவில் வைகை ஆற்றின் தென்கரையில் மணலூரின் கண்மாய்க் கரை மேட்டில் உள்ள ஒரு தென்னந் தோப்பில் கீழடி அமைந்துள்ளது. 2015, மார்ச் திங்களில் இந்தியத் தொல்லியல் துறையினர், டாக்டர் அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணா அவர்களின் மேற்பார்வையில் கீழடி அகழாய்வை மேற்கொண்டனர். கீழடி அகழாய்வு பல இடப்பாடுகளையும் தடைகளையும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது என்றாலும் அகழாய்வில் ஏழாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொல்பொருள்களை ஆய்வாளர்கள் கண்டெடுத்தனர்.²⁵

சுடு மட்கலங்கள், மண்ணாலான கிண்ணங்கள் சங்கு வளையல்கள், தந்தத்தால் ஆன சீப்புகள் தந்தத் தாயக்கட்டைகள், எலும்பாலான எழுத்தாணிகள், முத்துக்கள், தமிழ் பிராமி எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட

74 பாளை ஓடுகள், கோட்டோவியங்கள் உள்ள பாளைகள், முதுமக்கள் தாழிகள், தானியங்களைச் சேமித்து வைக்கும் தாழிகள், மணிகள், வணிகர்களின் எடைக் கற்கள், நெசவுக்கான தக்கைகளே என அரிய தொல்பொருள்கள் பல கீழடியில் கிடைத்துள்ளன. பாளைகளின் மேல் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும். அதன், சாத்தன், சாந்தன், மாடச்சி, மாயன் முதலான பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.²⁶

செங்கற்களால் கட்டப்பட கட்டடங்கள், வடிகால்குழாய்கள், வரிசையான கால்வாய்கள் அவற்றின் முகப்பில் பெருந்தொட்டிகள் வட்ட வடிவிலான கிணறுகள் மூடிய வடிகால்கள், தண்ணீர் உள்ளே செல்லவும் வெளியே செல்வதற்குமான வழிகள், கட்டடங்களின் தரைத் தளங்கள், நீண்ட மதில் சுவர்கள், இரண்டடுக்குச் சுவர்கள் என ஒருமாநகரமே மண்ணுக்குள் புதைந்து கிடப்பதை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்தனர். நகர நாகரிகத்தின் அனைத்து அடையாளங்களும் முதன்முதலாகக் கீழடியில் கிடப்பதைக் கண்டு ஆய்வாளர்கள் வியப்பில் ஆழ்ந்தனர்.

கீழடியின் சுவர்களில் உள்ள பல வண்ண ஓவியங்கள் மொகஞ்சதாரோ - அரப்பா சுவர் ஓவியங்களை ஒத்திருக்கின்றன என்று டோனி ஜோசப் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.²⁷ ஏழாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அரும்பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றுள் ஆறு பொருள்கள் மட்டுமே காலத்தைக் கண்டறிவதற்காக ஃபுளோரிடாவிற்கு அனுப்பப்பட்டன என்று ஓர் இளம் ஆய்வாளர் வருந்துகிறார். என்றாலும் கீழடியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருள்களின் காலம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுவரை நீள்கிறது என்று ஃபுளோரிடா ஆய்வு நிலையம் அறிவித்தது.²⁸

ஏறக்குறைய மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வளமான நகரங்களை அமைத்து வாழ்ந்த தமிழர்கள் பாளைகளில் தங்கள் பெயர்களை, பாளைகள் உடைந்து போகாதவாறும் எழுத்துகள் அழிந்து போகாமல் நீடித்து நிலைத்து நிற்கும் முறையிலும் மிக நுட்பமாகப் பொறித்து வைக்கும் நுட்பம் தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதற்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு. பாளைகளில் பெயர்களைப் பொறித்து வைத்து ‘உரிமை’ கொண்டாடும் மரபு இன்றுவரை தமிழ்நாட்டில் தொடர்கிறது. சங்ககாலத் தமிழ்மக்களின்

நகர நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் கீழடி ஆய்வு மேலும் விரிவாக்கப்படல் வேண்டும்.

"முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெற்றினும்
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே". (பட்டினப்பாலை)

பூம்புகார் நகர நாகரிகம்:

காவிரி ஆறு கடலோடு கலக்கும் இடத்தில், தரங்கம்பாடிக்கு வடக்கில், பத்துக் கல் தொலைவில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்றும் பூம்புகார் அமைந்திருந்தது. இப்போது அந்த இடம் 'காவேரிப் பட்டினம்' எனும் சிற்றூராய்க் காட்சியளிக்கிறது. சங்க இலக்கியங்களில் 'புகார்', 'பேரூர்', 'மூதூர்', 'பட்டினம்', 'காவிரிப் படப்பை' என்று பல பெயர்களால் பூம்புகார் குறிப்பிடப்படுகிறது. காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கந்தரத்தனார் என்று பூம்புகார், படைப்பாளிகள் பலரைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது.

பூம்புகார் சிறந்ததுறைமுகநகரமாக விளங்கியதைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் விளக்குகிறார். அங்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்கும் ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களுக்கும் புலி முத்திரை பொறிக்கப்பட்டது.

நீரீனின்னு நிலத்தேற்றவும்
நிலத்தினின்னு நீர்ப்பரப்பவும்
அளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி.....

புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி (பட்டினப்பாலை) என்று உருத்திரங் கண்ணனார் பாடுகிறார். பூம்புகார் துறைமுகத்தைச் சுற்றிப் பன்னாட்டுக் கப்பல்கள் காத்துக்கிடந்தன. உயர்ந்த கலங்கரை விளக்கம் அங்கு ஒளிவீசியது. மாட மாளிகைகளும் நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடுநிலா முற்றங்களும், ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருக்களும் மாபெரும் மதில்களும் வெண்கலவர்களையுடைய அரண்மனையும் நகரை அழகு செய்தன. மேலும் பட்டாடைகள் நெய்யும் நெசவுத் தொழிற்சாலைகளும் (பொருநராற்றுப்படை) நிரம்பியிருந்தன. இத்தகைய சிறப்புமிருந்த காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையே எனக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தாலும் எந்தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து பொருளீட்டப் போகேன் என்று ஒரு தலைவன் கூறுமளவிற்குச் சிறப்புவாய்ந்த நகரமாகப் பூம்புகார் விளங்கியது.

சோழர்களின் தலைநகரமாக விளங்கியது பூம்புகார். குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கிய கரிகாலன் இங்கிருந்துதான் ஆட்சி செய்தான். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை பூம்புகாரைப் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. இன்று ஒரு சிற்றூராய்க் காட்சியளிக்கும் அப்பகுதியில் உறைக்கிணறுகளும் பழங்கால மண்பாண்டச் சிதைவுகளும் பெரிய செங்கற்களும் காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.²⁹ அதன் பின்னர் ஒரு மாபெரும் கடல்கோளுக்குப் பூம்புகார் இரையாகியிருக்க வேண்டும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சித் துறைப் பேராசிரியர் சதாசிவ பண்டாரத்தார் பூம்புகார் கடற்கரையில் வாழும் மீனவர்களின் துணையோடு முழுமதி நாளில் படகில் சென்று ஆராய்ந்து பார்த்த போது கடல் நீருக்கடியில் மாட மாளிகைகளும் மதில்களும் பிறவும் நிலவொளியில் நன்கு தெரிந்ததாகக் 'காவிரிப் பூம்பட்டினம்' என்னும் ஒரு சிறுநூலில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

இந்திய அரசின் 'ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகம்' கோவாவில் உள்ளது. 1990 ஆம் ஆண்டு பூம்புகார் கடற்பகுதியில் அது ஆய்வு மேற்கொண்டது. மூன்று ஆண்டுகள் வரை இந்த ஆய்வு நீடித்தது. இந்த ஆய்வின் போது பூம்புகார் கடற்பகுதியிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவிற்குள் வட்ட வடிவமான உறைக்கிணறுகள் இருப்பதை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்தனர். இக்கிணறுகள் பூம்புகார் முதல் தரங்கம்பாடி வரையிலான கடற்பகுதியில் பரவியிருப்பது கண்டறியப்பட்டது. சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தது எனக் கருதப்படும் சுட்ட செங்கற்களால் ஆன 'ட' வடிவக் கட்டடம் ஒன்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கடலில் 23 அடி ஆழத்தில் குதிரைக் குளம்பு வடிவத்தில் 85 அடி நீளமும் 2 மீ உயரமும் கொண்ட பல பொருள்களை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்தனர். இவை அனைத்தும் பூம்புகார் கடற்பகுதியில் ஒரு மாநகரம் நீரில் மூழ்கி இருக்கக் கூடும் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருந்த போதிலும் 'இந்திய அரசின் ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகம்' நிதிப் பற்றாக் குறையைக் காரணமாகக் காட்டி ஆய்வை நிறுத்திவிட்டது.³⁰

இந்நிலையில் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஆழ்கடல்

ஆராய்ச்சி அறிஞர் கிரகாம் ஃகான்காக் 2000-இல் இந்தியாவிற்கு வந்து கோவாவில் உள்ள ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தினரிடம் பூம்புகார் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்டறிந்தார். நிறுத்தப்பட்ட பூம்புகார் ஆழ்கடல் ஆய்வை முன்னெடுக்க முடிவு செய்தார். இங்கிலாந்தில் உள்ள 'சேனல் 4' என்னும் தொலைக்காட்சி நிறுவனம், அமெரிக்காவில் உள்ள 'லேர்னிங் சேனல்' என்னும் தொலைக்காட்சி நிறுவனம் ஆகியவற்றின் நிதிஉதவியுடனும் இந்திய ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடனும் 2001 ஆம் ஆண்டு கிரகாம் பூம்புகார் ஆழ்கடல் ஆய்வை மேற்கொண்டார்.

இந்த ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு 'கிரகாம்' அதிநவீன 'சைடு ஸ்கேன் சோனார்' என்னும் கருவியைப் பயன்படுத்தினார். பூம்புகார் கடற்பகுதியில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நீண்ட - அகலமான தெருக்களுடன் உறுதியான கற்களால் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களின் இடிபாடுகளுடன் கூடிய ஒரு மாபெரும் நகரம் மூழ்கியிருப்பதை இக்கருவி மிகத் துல்லியமாகக் காட்டியது. பின்னர் அக்காட்சிகளை கிரகாம் நவீன கேமராக்கள் மூலம் படம் எடுத்தார். கடலுள் மூழ்கிய இந்த நகரம் குறித்த தனது ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்த கிரகாம். அந்த நகரம் (பூம்புகார்) கடலில் 75 அடி ஆழத்தில் புதைந்து கிடப்பதைக் கண்டறிந்தார். மேலும் இந்தநகரம் 11,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கடலில் மூழ்கியிருக்கக் கூடும் என்றும் கிரகாம் கருதினார்.

ஆழ்கடலில் ஆராய்ந்து தாம் கண்ட உண்மைகளை இங்கிலாந்தின் புகழ்பெற்ற 'டர்காம்' பல்கலைக்கழகத்தின் நிலவியல்துறைப் பேராசிரியர் 'கிளன் மில்னே' அவர்களிடம் தெரிவித்தார் கிரகாம். இதன் மீது ஆய்வை மேற்கொண்ட பேரா. கிளன் மில்னே. கிரகாமின் கருத்துச் சரியானதுதான் என உறுதிப்படுத்தினார். ஏறக்குறைய 11500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கடல் மட்டம் 75 அடி உயர்ந்திருக்கக் கூடும் என்றும் அப்போது இந்த நகரம் (பூம்புகார்) கடலுள் மூழ்கியிருக்க வேண்டும் என்றும் கிளன் மில்னே தம் ஆய்வு முடிவினை அறிவித்தார். இதன் மூலம் நவீன நகர நாகரிகம், பூம்புகார் நகரில் 11500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலவியது என்பது தெளிவாகிறது.

பூம்புகார் ஆய்வின் போது எடுத்த படங்களை இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் 'அண்டர்வோர்ல்டு'

என்ற பெயரில் தொலைக் காட்சித் தொடராக 2002 பிப்ரவரியில் ஒளிபரப்பினார் கிரகாம். இந்தத் தொலைக்காட்சித் தொடர் உலக வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களை வியப்பின் ஆழ்த்தியுள்ளது. அதே ஆண்டு பிப்ரவரி முதல்வாரத்தில் பெங்களூருவில் நடந்த ஒரு கண்காட்சியில் இப்படங்களை கிரகாம் திரையில் போட்டுக் காட்டினார்.³¹

இதுவரை அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உலக நாகரிகங்களில் தொன்மை வாய்ந்தனவாகக் கருதப்படும் எகிப்திய சுமேரிய, சிந்துவெளி நாகரிகங்களின் காலம் ஏறக்குறைய 6000 அல்லது 7000, அல்லது 8000 ஆண்டுகளாகக் கூட தொன்மை வாய்ந்தனவாக இருக்கலாம். ஆனால், பூம்புகார் நகர நாகரிகம் பன்னிராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பதை மேனாட்டு ஆய்வாளர்கள் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்.

பன்னிராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாகரிகப் பண்பாட்டுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு மாநகரம் கடலுள் கிடக்கிறது. அயல் நாட்டைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் ஒருவர், தனிமனிதராக இதனைக் கண்டறிந்து நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்திய ஆழ்கடல் ஆய்வுத்துறை 'பணம்' இல்லை என்று கைவிரித்துவிட்டது. பணம் இல்லையா, மனம் இல்லையா? கடலுள் கிடப்பது திராவிட நாகரிகம் என்பதாலா? அது பன்னிராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மையும் முன்மையும் உடையது என்பதாலா? தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்த நாகரிகத்தின் உறவுகள், தங்கள் வரலாற்றுப் பெருமையை அறியாமல் வாய்மூடிக் கிடப்பதாலா? பூம்புகார் ஆழ்கடல் ஆய்வு ஏன் நடத்தப் பெறவில்லை என்ற வினாக்களை அறிவுலகம் கேட்க விரும்புகிறது.

அறிவின் எல்லைக்கு அணைபோட முடியாது. அது வானினும் உயர்ந்தது; ஆழ்கடலை விட ஆழமானது. அறிவு சான்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆழ்கடலையும் அலசி ஆராய்வார்கள். அப்போது பூம்புகார் நகரம் முழுமையாக நம் பார்வைக்கு வைக்கப்படும். திராவிட நாகரிகத்தின் தொன்மையும் முன்மையும் உலகிற்கு உணர்த்தப்படும். தந்தை பெரியார் குறிப்பிடுவதைப் போல, 'உலக மக்களெல்லாம் காட்டு விலங்காண்டிகளாக அலைந்து திரிந்த காலத்தில் அலைகடலைக்

கடந்து உலக நாடுகளின் கரைகளையெல்லாம் தொட்டு உறவாடிவிட்டு வந்தவர்கள், ஆற்றின் குறுக்கே அணைகளைக் கட்டி வாய்க்கால்களை வகைப்படுத்தி நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்றி வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள்' காடுகொன்று நாடாக்கி, குளம் தொட்டு வளம்பெருக்கி, வந்தவரை வரவேற்று வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள்! வரலாறு அவர்களுக்கு வழிகாட்டும்.

இக்கட்டுரையை முடிக்கும் நேரத்தில், கொடுமணல் அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரும்பு உருக்காலகளைப் பற்றிய ஒரு செய்தி வந்துள்ளது. 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இரும்பின் மூலப்பொருள்களை உருக்கி அதிலிருந்து இரும்பைத் தனியே பிரித்தெடுத்த தொழிற்சாலைகளை ஆய்வாளர்கள் கொடுமணலில் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இரும்பைத் தனியே பிரித்தெடுத்துக் கோடரி, அரிவாள், வேல், வாள் முதலிய கருவிகளைப் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் செய்துள்ளனர். திராவிட மக்களின் தொழில் நுட்பத்திறன், அறிவு நுட்பம் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுத் தொன்மை உடையது என்பதை அகழாய்வுகள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அடிக்குறிப்பு

1. Warwick Bray, The Penguin Dictionary of Archaeology : p222 (1979)
2. H.W. Van Loon, The Story of Mankind, P.27. (1958)
3. Paul Masson Oursel, Halena De Willman, Grabowska and Phillippe Stern. Ancient India and Indian Civilization : p.18 (1967)
4. R.D. Banerji, 'Modern Review' Quarterly Journal, (1927) Calcutta, 'Dravidian Civilization'
5. ந.சி. கந்தையா, திராவிட நாகரிகம்-II; ப. 55 (2003)
6. டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை, தமிழக வரலாறு - மக்களும் பண்பாடும் ; பக்.38, 41. (1972)
7. மேலது; மேலது; பக்.41,43

8. Dr. B.R. Ambedkar, The Untouchables ; pp.88,89“.... The Dravidians of the South of India, were of the same stock as the Asuras or Nagas of the North.” Tamil or Dravida was not merely the language of South India, but before the Aryans came, it was the language of the whole of India and was spoken from Kashmir to Cape Comorin. In fact it was the language of the nagas throughout India”.

9. A.L. Basham, The wonder that was India, p.25, (1988)“In the hills of Baluchistan where the people Brahmins, speak a Dravidian language. It has been suggested that the Harappa folks were Dravidians and Fr. Heras, one of the authorities who have tried to read their script has even claimed that their language and a very primitive form of Tamil”.

10. Paul Masson and others , Op.cit, p.19“He seen however, to have here a sumero - Dravidian culture, which built in brick with remarkable skill and adorned its dwellings with real works of art. In any case, we can safely say that even before the Aryan conquest North - Western India was in contact with the Mesopotamian powers.”

11. டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை முநூ; ப.45
12. பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரையார், தென்னாடு ப.45 (1954)
13. B.N. Lunia, Life and Culture in Ancient India ; p.62 (1982)
14. John Wilson, 'India three Thousand Years Ago' or 'The Social State of the Aryas on the Banks of the 'INDUS' in the times of the Vedas'. p.21; (1985)'Thou Indra hast rescued the kine, thou hast won the Soma juice; thou hast let loose the seven rivers to flow". p.21
15. டாக்டர் கி. வீரமணி, விடுதலை நாளிதழ் - 17.12.2017 மேற்கோள் ; 1

16. John Wilson, Op.cit : p.20
17. குருவிக் கரம்பை வேலு, இதுதான் வேதம் : (1991)
18. Zamila Thapar, A History of India : p.29 (1987) "The Indus valley civilization declined in the second millennium B.C. and has almost completely disintegrated when (1500 B.C.) the Aryans entered the North-west of India"
- 19.. V.R. RamachandraDikshidar, Origin and spread of the Tamils ;pp: 15, 21 (1971) "My firm conviction is that the ancient Tamils were inheritors of Lithic culture of South India" p.15 "....the pre-historic burial places covering over hundred and fourteen acres of land at Adichanallur on the South Bank of the Tambraparani, (than porgnai river) in the Tinnavally District. These graves at adichanallur are to be dated in the early from Age which succeeded the Neolithic age in South India" p.21 (1971)
20. டாக்டர் கே.கே.பிள்ளை மு.நூ. ப.32
21. K.A. Nilakanta Sastri, A History of South India, p.7 ; (1975)
22. சாத்தான் குளம் அ. இராகவன், ஆதித்த நல்லூரும் பொருநடைவெளி நாகரிகமும்; ப.226 (1980)
23. சு. வெங்கடேசன் , வைகை நதி நாகரிகம் பக் 24, 40, 52 (2018)
24. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் , ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் ப.83 (1947)
25. Sowmiya Ashok , Tweets@sonmiyashokAn Independent Journalist, 'The Dig'-02.Apr 21 based in Chennai
26. Dr. Amarnath Rama Krishna, Proceedings of the National Seminar on Salvage Archaeology and Heritage Management in India; P.14. (Dept of History, Meenakshi College for Women, Chennai-600 024, 2016)
27. Tony Joseph, Of Early Indians (Author Quoted By Sowmiya Ashok op.cit, 'The Dig': 02 Apr 21
28. P. Asaithambi, 'The Dig': 02 April 21
29. மா. ரா. இளங்கோவன், தமிழ்நாட்டின் தலைநகரங்கள், ப.47; (1958)
30. திமணி (நாளிதழ்) 19.12.2002
31. மேலது
32. The Hindu 25.4.2021 'Iron Smelting units unearthed at Kodumanal'

ஆசிரியர் குறிப்பு:

பேராசிரியர் காளிமுத்து, பழனிக் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். மொழிப்போர் வீரர். தமிழும் ஆங்கிலமும் துறை போகியவர். சங்கத்தமிழின் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றை ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் ஆசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் விளங்குகிறார். நெருக்கடிநிலைக் காலத்தில் தம் பேராசிரியர் பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டு பழிவாங்கப்பட்டவர்.

அய்யா காளிமுத்து, திராவிடர் வரலாற்று ஆய்வு மய்யத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர். 1970-இல் பகுத்தறிவாளர் கழகம் தொடங்கப்பட்ட போது அதன் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். 'குறிப்புப்பொருள் கோட்பாடுகள்' என்பது இவரது முதல் நூலாகும். மனு ஸ்மிருதி சாத்திரத்தை ஆய்வு செய்து 'மனுநீதி - ஒரு மறுபார்வை' என்ற நூலை எழுதியவர். '3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இந்தியா', 'உலகத் தத்துவச் சிந்தனையாளர்களும் தந்தை பெரியாரும் - ஓர் ஒப்பியல் ஆய்வு', 'சிவாஜி முடிசூட்டலும் பார்ப்பனீயமும்' போன்ற நூல்களையும், 'மாட்டுக்கறியும் மதவெறியும்', 'காந்தியார் படுகொலை: அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்' போன்ற நூல்களின் முக்கியப் பகுதிகளையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர். ◆